

AQUEST PAÍS ESTÀ MAL MUNTAT. No, no va amb segones i ara, sincerament, tampoc amb to independentista. Parlo d'Espanya. Del país on som. (I no he posat encara per què això, m'ocuparia tot un article o 10, però deixeu-me que us recomani l'obra de teatre Pàtria, al Lliure de Gràcia, i després, en parlem). El país deia, i la qüestió. No sorprendré ningú si us dic que, com una àmplia gamma de persones que coneixeu, estic a l'atur. Jo, des de final de juny i espero que per no massa temps. Sóc activa i faig recerca activa de feina... tant que he trobat una mitja feina. Una mitja feina apassionant i

que m'encanta però que clar, només són 6 hores a la setmana i com comprendreu, no en tinc ni per començar. O vaja, per començar sí.

No sé si sabíeu que en aquest país mal muntat està previst compatibilitzar

Això de voler ser legal és complicat i d'imbècils: m'exaspera.

feina amb atur si no tens un contracte de més de 8 hores la setmana. Treballant 8 hores a la setmana s'entén que ja en tens prou. No dic res. Callo. Jo callo.

Aquest país que contempla això,

contempla també doncs que puguis demanar un atur més baix per poder treballar unes hores. Que és el que he fet jo. Evidentment, uns diners que perdo, és clar, aquests que no cobro de l'atur, perquè no me'ls guarden per quan em quedi sense res al març, noooo, se'ls queden, que ja treballo una mica.

Demandar la compatibilitat de micro feina i atur m'ha requerit 3 visites a l'INEM, 2 certificats, molta estona de cua i el que m'ha indignat més: la cara d'incredulitat de totes i cadascunes de les persones que m'han atès.

Deu ser estrany voler treballar le-

galment unes hores quan estàs cobrant l'atur, entenc.

Fins i tot una persona que em va atendre em va dir, rellegint la meua demanda de compatibilitzar: "Segur que no t'ho poden pagar d'una altra manera, això?".

Que la perspectiva sigui esgotar l'atur, tot, al màxim i callant, per escanyar més el país, aquest que està mal muntat, perquè això de voler ser legal és complicat i d'imbècils, m'exaspera.

El sistema et porta a l'economia submergida, a no buscar feina fins que esgotis l'atur, al *vuelva usted mañana* i a sentir-te estúpid si no vols estafar.

Perdoneu: no és que estigui mal muntat, és que és una bona merda.

TEATRE

De *Gust de cendra*

GRANOLLERS. Viure un episodi de la vida, programat com unes vacances de repòs i de gaudi, però que les circumstàncies les transformen en dies d'angoixa i aconviencials, en una ciutat mítica per la seva història llunyana i actual convertida en un espai de convivència incerta, produeix canvis efímers i transtorns de consciència.

Gust de cendra, títol de l'espectacle presentat al Teatre de Ponent per la cia. TRAC3, esdevé una metàfora del sentit que la vida pot tenir en situacions contràries a les esperades.

Canvis d'ambient ciutadà poden afectar la vida privada generant situacions, dites modernes, però que, a la vegada, són criticades en la parella si ella actua de la mateixa manera o se sospita. Hi ha modernitats que topen frontalment amb tradicions fo-

namentalistes posant en evidència comportaments culturals d'una i altra part.

El gust de cendra esdevé aquell estat anímic en que es veuen immersos els personatges de diferents civilitzacions afectats. Un atemptat defineix l'estat dels protagonistes de diferents cultures que han patit les conseqüències històriques d'un país en guerra. Les vivències anòmales retornen a la normalitat però les conseqüències han marcat una profunda petjada en uns i altres personatges.

En resum, un espectacle crític, de denúncia que convida a reflexionar sobre els camins particulars de cadascú i les seves circumstàncies. Escenogràficament excel·lent, coreogràficament més que notable i conceptualment una obra d'art de filosofia de convivència.

Joan Sala Vila

los rípios de Francisco Barbachano

Urge que salgan políticos que hablen claro y sin rodeos y se acabe el cachondeo de tanto politiquero.

A dúo se encolerizan en todos los parlamentos, y en lugar de soluciones lo que reina es el cabreo, perdiendo hasta el decoro en tono barriobajero.

¡Basta ya de verborreas, chulerías y desmanes!, de visionarios dementes e incoherencias a pares.

La ineptitud es de tal grado que al garete nos iremos el día menos pensado.

Si no surgen en política cerebros equilibrados, lo del "garete", amigos, no lo evita ni un milagro.

¿Se hará el milagro?

Joan Sala Vila

PINTURA

Montserrat i Núria Gudiol

L'AMETLLA DEL VALLÈS. La Sala Carles Sindreu de l'Ametlla del Vallès, amb un ambient de silenci per l'absència dolorosa de **Montserrat Gudiol**, malalta, ofereix als assistents amics de l'art, una exposició exquisida de les dues germanes en el concepte i en el missatge amb el suport del gravat, la litografia i l'escultura.

El tractament tècnic i artístic de la figura denuncia una sensibilitat comuna extraordinària en la concepció del rostre i volums del cos, que bascula entre el desig poètic i la realitat de l'estar. La lírica de les escultures de la **Núria Gudiol**, com ella mateixa em confessava, troba en l'obra de la germana l'estímul de la perfecció tècnica i l'alè artístic. Escultures, totes elles, de temes familiars amb expressions maternals i de situacions molt humanes, amb la humilitat d'una perfecció intimista que

parlen en el silenci de l'ànima i generen vibracions d'inspiració mística. Els gravats i les litografies de la Montserrat esdevenen aquella veu que neix de l'interior de la persona per modelar el cos amb aquella idea que encén el foc de l'ànima.

En blanc i negre i amb color el salt de la matèria a la transcendència és espectacular i l'espectador pot dialogar amb creacions que respiren pau i passió espiritual. El traç i el color són generosos amb l'estar i defineixen un ser temporal de mirada vers el sublim. En el silenci dels gravats i de les escultures es genera una invitació a descobrir la poètica filosòfica del ser per palesar la capacitat de la persona humana d'esdevenir, tota ella, art. Intuir bellesa en una mirada, un gest, un moviment denuncia el ser artista que no només intueix sinó que, a la vegada, crea i transforma, proclamant amb el seu art una realitat, la bellesa física i psíquica del cos que transcendeix en la globalitat humana.

XAVIER SOLANAS

Escultura de Núria Gudiol.